

## **A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Győri Ítéltábla dr. Wéber Ágnes ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Pardavi László ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 37.500.000.-Ft megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. október 2. napján kihirdetett P.20.833/2008/21. számú ítélete ellen az alperes 22. sorszám, a felperes 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - a Pp.256/A.§. (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t:**

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét - megfellebbeezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az állam javára az illetékügyi hatóság külön felhívására fizessen meg 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

A felek maguk kötelesek viselni a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **Indokolás:**

A megyei bíróság a 2009. október 2. napján kihirdetett P.20.833/2008/21. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékügyi hatóság felhívására 900.000.-Ft eljárási illetéket, valamint az alperes javára 15 napon belül 1.250.000.-Ft perköltséget. Rendelkezett arról, hogy a perben felmerült 32.550.-Ft tolmácsdíjat az állam viseli.

Ítéletének - a fellebbezés kapcsán releváns - indokolásában megállapította, hogy az alperes pernyertessége esetére kikötött ügyvédi munkadíj eltúlzott összegű, ezért annak mérséklése indokolt. Az alperes és jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben a felek a pertárgyérték 10%-a + ÁFÁ-t kitevő összegű ügyvédi megbízási díjban állapodtak meg. A megyei bíróság kifejtette, hogy az egyszerű jogi megítélésű ügy nem igényelt összetett írásbeli előkészítést, s az összesen 3-4 oldalnyi írásbeli beadvány-szerkesztés és a 8 tárgyalási órában ellátott képviselői illetve a peren kívüli egyeztetéssel járó munkaráforgatás a viszonylag magasabb perértékhez képest sem indokolhatja a megállapodásban foglalt mértékű képviselői díj megítélését.

Az ítélettel szemben minkét fél jogorvoslati kérelmet terjesztett elő.

Az alperes fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítéletnek - a perköltség összegét illető - részbeni megváltoztatását kérte, elsődlegesen oly módon, hogy a bíróság a felperest kötelezze a közte és jogi képviselője között létrejött megállapodásban foglalt ügyvédi munkadíj megfizetésére, másodlagosan az ügyvédi munkadíjat az általános szabályok szerint állapítsa meg és a felperest ezen összegben marasztalja.

Fellebbezésének indokaként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítéletben javára megállapított perköltség - a jogi képviselő által kifejtett munkához, és ahhoz a tényhez viszonyítva, hogy a felperesi követelés teljesen alaptalannak bizonyult - aránytalanul alacsony. Rámutatott arra, hogy a bíróság felhívására minden nyilatkozatát, indítványát határidőben, a lehető leggyorsabban előterjesztett, egyetlen tárgyalási napot sem mulasztott. Álláspontja szerint az ügy bonyolult megítélésének tényét támasztja alá az, hogy a bíróság az ügyben több tárgyalási határnapot tűzött ki, tanúk sorát hallgatta meg. Szintén a képviselő ellátásával kapcsolatos - nem átlagos - munkaterhet jelentett, hogy az alperes a magyar nyelvet nem ismeri, minden peren kívüli egyeztetés németül zajlott, sőt az egyik tárgyaláson a felek és a bíróság jóváhagyásával az alperesi jogi képviselő fordította szakszerűen az elhangzottakat.

A felperes jogorvoslati kérelme szintén a megállapított perköltség összegét érintette. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az alperes javára megítélt ügyvédi munkadíj - az elvégzett munkához képest - még annak mérséklése után is aránytalanul magas összegű, ezért annak további csökkentését kérte.

A fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (3) bekezdése alkalmazásával a fellebbezés és az ellenkérelem korlátai között - a nem fellebbezett részében nem érintve - a Pp. 256/A.§. (1) bekezdésének f.) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva bírálta felül.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségek mértékéről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése értelmében a bíróság - indokolt határozatával - a fél és képviselője között létrejött megállapodásban kikötött megbízási díj összegét is mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A megyei bíróság részletesen indokolta, hogy a megállapodásban foglalt mértékű képviselői díj megítélésére miért nem látott lehetőséget. Megállapításait az eljárás rendelkezésre álló adatai igazolják, azok cáfolatára az alperesi fellebbezésben kifejtettek nem alkalmasak. Az alperes jogorvoslati kérelmében csupán hivatkozott az ügybeli képviselő ellátásával kapcsolatos jelentős munka-ráfordításra, azonban ezt konkrétumokkal - sem a perbeli, sem a peren kívüli ügyvédi feladatokat illetően - nem támasztotta alá. A megyei bíróság előtt tartott egyetlen tárgyalási határnapon nem volt jelen német nyelvű tolmács, ekkor (2009. február 19. napján) azonban érdemi nyilatkozatokat a felek nem tettek, bizonyítási eljárás nem folyt, s "A"- ügyvédjelölt tolmácskénti közreműködése sem igényelt rendkívüli munkaterhet.

A felperes sem jelölt meg ugyanakkor olyan további - a megyei bíróság által mérlegelési körébe nem vont - tényeket, adatokat, melyek a megállapított ügyvédi munkadíj további mérséklésére adnának alapot, ezért felperes jogorvoslati kérelmének teljesítésére sincs ok és törvényes lehetőség.

Mindezek alapján az ítélet tábla megállapította, hogy a megyei bíróság az alperes javára járó ügyvédi munkadíjat az elvégzett ügyvédi munkával arányban álló mértékben, okszerű mérlegeléssel határozta meg, ezért az elsőfokú ítéletet - megfellebbezett része tekintetében - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során egyik peres fél fellebbezése sem vezetett eredményre, ezért az ítélet tábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél viselni tartozik a jogorvoslati eljárás során felmerült költségeit.

A felperes - személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt - fellebbezési illeték megfizetésére az Itv. 59. § (1) bekezdése és Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

ő, 2010. szeptember 6. napján

|                   |                      |                                 |
|-------------------|----------------------|---------------------------------|
| . Zámbó Tamás sk. | Dr. Maurer Ádám sk.. | Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk |
| a tanács elnöke   | előadó bíró          | bíró                            |

A kiadmány hitelül:  
Kiadó: